

En efecte, la nova parròquia (entesa com a comunitat amb personalitat pròpia i diferenciada, i amb dret a regir-se, al marge de dependències oneroses) es va anar desenrotllant i ben aviat es féu palès que els escalencs eren aptes per a autodirigir-se i per a navegar sols, sense necessitat de remolcador.

No és pas necessari aportar proves escrites.

El document Inqüestionable, el de la màxima eloqüència i el de la demostració irrefutable, el tenim ben a prop nostre,

perquè si a l'any 1680, L'Escala, segons dades històriques, contava amb 80 habitants... **com ens podem explicar que vint anys després s'atreïssin a realitzar una obra de les dimensions del nostre temple?**

La paraula PARROQUIA, possiblement, per a molts no és ben entesa.

Possiblement reduïm la seva significació i, per tant, la seva importància en la nostra vida col·lectiva.

El diccionari amb la seva fredor acostumada, al definir la Parròquia, diu: **circumscripció eclesiàstica, urbana o rural, en la qual la cura de les ànimes és confiada a un rector.**

Indubtablement l'autor del diccionari es va inspirar en la definició que dona el Dret Canònic.

Però, si hem de ser sincers, hem de dir que aquesta definició no ens acaba de complaure perquè no ens sembla completa. Es una definició legalista que confereix a la jerarquia eclesiàstica una autoritat que és, per una banda, **excessivament temporal** i, per altra, **excessivament limitada**.

Sense blasmar de les definicions que responen a un temps i a una manera de viure determinats, em sembla que hem de considerar la Parròquia com una comunitat en la qual el sacerdot hi exerceix una funció de servei que ha de ser

1946, grup de noies de A.C. amb Mn. Salvador Sans